

Udsigter, ikke mindst for Forædlingsindustrien. Den højtærede Landbrugsminister kom derfor ikke til at modsige det, som jeg havde fundet i hans Forslag, at for den nærmeste Fremtid eller en saa nær Fremtid som den, vi overhovedet kan se ud over med Hensyn til de nuværende Forhold, den, hvor de nuværende Ordningsforhold i Verden er til Stede, maa Lovforslaget være Udtryk for en Pessimisme overfor Forædlingsindustrien; thi ellers vilde det ikke regne med en Udførsel af Korn og interessere sig saa lidt for Indførsel af Foderkorn, som det gør.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa alle de forskellige Ting, som Landbrugsministeren fremførte. Jeg vil ikke udsætte hverken ham eller andre for en lige saa lang Tale igen som den, han sidst har holdt, hvilket maaske atter vil nødvendiggøre det for ham at fortsætte, og jeg skal derfor kun gøre nogle Bemærkninger til hans Bemærkninger paa Punkter, hvor jeg nødig vilde se hans Udtalelser i Rigsdagstidenden staa helt uimodsigte.

Den højtærede Landbrugsminister bemærkede, at han jo ikke var en saa urimelig Teoretiker, at han ikke godt kunde tage Hensyn til Forholdene; og det maa jeg erkende, at hans Lovforslag viser. Men naar han nævner, at han ogsaa i Krigens Begyndelse havde været Tilhænger af en stor Statsimport af Foderstoffer, som et Vidnesbyrd om, at han er en ganske rimelig Mand, maa jeg sige, at hans Stilling den Gang sammenlignet med hans Stilling til Statsfoderimporten nu snarere viser, at han ogsaa er en sær Mand, som har en Tilbøjelighed til at hævde sine egne specielle Anskuelse ogsaa paa Omraader, hvor han ikke har den fjerneste Sagkundskab, ikke mere Sagkundskab, end jeg har paa Landbrugsomraadet. Med Hensyn til disse Handelsforhold har han i alt Fald i ingen Henseende mere Sagkundskab end jeg. Det er derfor ikke mig, han er i Uoverensstemmelse med, naar han er imod Statsimportens Bevarelse, saaledes som han var det, da vi forhandlede om denne Sag i Aarhus, men han er i Uoverensstemmelse med al den Sagkundskab, som findes paa dette Omraade, hvad enten det er i den frie Handel eller i den i Andelselskaberne organiserede Handelsdygtighed. Det samme var Tilfældet i Krigens Begyndelse, da han vilde have Statsfoderimport, saaledes som han har meddelt her i Tinget i Dag. Da fraraadede de sagkyndige dette fuldkommen, og navnlig mente Andelselskaberne, at det var overflødig, og at de særdeles vel kunde klare den Opgave, og det gjorde de jo ogsaa

og mente, at de i høj Grad har bidraget til at holde os forsynet med Foderstoffer og at skaffe Landbrugerne dem, saa længe de kunde, til de Priser, som de kunde skaffes til. Altsaa, naar Sagkundskaben er imod Statsimport, er den højtærede Landbrugsminister i sin Særhed for Statsimport, og naar Sagkundskaben er for, at vi skal have Statsimport, gaar den højtærede Landbrugsminister i sin Særhed imod det. Paa den Maade er han altid i Modstrid med Sagkundskaben paa dette Omraade. Dette vilde ingenting gøre, hvis han kun var Teoretiker, men naar han er Praktiker og kan gennemføre sine Teorier, er det uheldigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den nugældende Kornlovs Tilbud til Landbruget sagde den højtærede Landbrugsminister, at man ikke kunde tilbyde mere end 20 Tønder Ombytning. Det er ikke rigtigt. I den første Kornlov, som blev givet, kunde man ikke garantere mere end 20 Tønder, man kunde ikke sikre mere, men Lovforslaget blev udtrykkelig formet saaledes, at man opfordrede alle til at forlange saa meget, som de ønskede, idet man saa, naar Kravene kom ind, vilde se, hvor meget man kunde imødekomme af dem. Og der kom ikke større Begøring ind, end at man var i Stand til at opfylde dem fuldt ud, i Stand til senere at udbyde en ny Tegning og til at opfylde Krav langt, langt ud over, hvad der blev stillet. Jeg har om denne svigtende Efterspørgsel efter Ombytningsvarer sagt, at jeg mente, at Landbrugsministerens Henvisning til et kommende Prisfald sikkert har været medvirkende til at stemme Landbruget saadan. Landbrugsministeren har i den Anledning spurgt, hvor han har opfordret Landbrugerne til ikke at ombytte. Jeg har aldrig nævnt, at Landbrugsministeren har opfordret Landbrugerne til ikke at ombytte, jeg har sagt, at hans Argumentation med Hensyn til et kommende Prisfald har virket som en Opfordring eller er blevet forstaaet som en Opfordring til Landbrugerne til ikke at bruge Ombytning. Jeg skal gøre opmærksom paa, at paa de danske Andelselskabers Delegeretmøde i Aarhus i September 1919 fremførte Landbrugsministeren disse Anskuelse meget kraftigt. Han sagde om denne Centralordning følgende: „Da Priserne gik op, da der var en ganske urimelig Avance paa enhver lille Ladning, da var der ikke Tale om Regulering“ — det er nu ikke rigtigt, det var der ogsaa, men det sagde den højtærede Landbrugsminister — „men nu, da der er Udsigt til Prisnedgang, nu reguleres der“. Og han fremstillede senere Handelsstandens og Andelselskabernes sag-